

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 27/2017
09.11.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 332. став 2. у вези става 1. тачка 7) и у вези члана 42. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz 433/17 од 13.09.2017. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Ужицу Пр 3963/15 од 10.03.2017. године и Прекршајног апелационог суда Одељења у Крагујевцу Прж 8098/17 од 11.05.2017. године, у седници већа одржаној 09.11.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz бр.433/17 од 13.09.2017. као основан, па се ПРЕИНАЧУЈУ правноснажне пресуде Прекршајног суда у Ужицу Пр 3963/15 од 10.03.2017. године и Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељења у Крагујевцу Прж 8098/17 од 11.05.2017. године, тако што се на основу члана 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима, прекршајни поступак против окривљеног АА, због прекршаја из члана 332. став 2. у вези става 1. тачка 7. и у вези члана 42. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, обуставља.

Трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Ужицу Пр 3963/15 од 10.03.2017. године, окривљени АА, оглашен је одговорним због прекршаја из члана 332. став 2. у вези става 1. тачка 7) и у вези члана 42. став 1. ЗОБС-а на путевима и осуђен на новчану казну у износу од 10.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде, те је истовремено одређено да ће се иста уколико је окривљени не плати у наведеном року извршити у складу са чланом 315. Закона о прекршајима. На основу члана 336. став 3. ЗОБС-а на путевима, окривљеном су изречена два казнена поена. Истом пресудом окривљени је на основу члана 140. ст.1. и 2. тачка 9), члана 141. став 1. и члана 142. Закона о прекршајима у вези члана 27. став 2. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима, обавезан да плати паушалне трошкове прекршајног поступка у износу од 3.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом наплате принудним путем.

Пресудом Прекршајног апелационог суда, Одељења у Крагујевцу Прж 8098/17 од 11.05.2017. године, одбијена је жалба браниоца окривљеног као неоснована, а првостепена пресуда је потврђена.

Републички јавни тужилац је против наведених правноснажних пресуда подигао захтев за заштиту законитости Птз 433/17 од 13.09.2017. године, због битних повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) и 4) у вези члана 93. став 1. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд наведене пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновну одлуку или их преиначи тако што ће на основу члана 248. став 1. тачка б) Закона о прекршајима, прекршајни поступак против окривљеног због прекршаја из члана 332. став 2. у вези става 1. тачка 7) ЗОБС-а на путевима обуставити због наступања застарелости вођења прекршајног поступка.

Врховни касациони суд је пошто је претходно о седници већа обавестио Републичког јавног тужиоца у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима, одржао седницу већа, те је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да су побијане правноснажне пресуде донете уз учињену битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) Закона о прекршајима, јер у разлозима о одлучиним чињеницама постоји знатна противречност између онога што се у разлозима одлуке наводи и записника о исказу окривљеног.

Наиме, из списка предмета произлази да је ПУ Ужице Прекршајном суду у Ужицу, Одељењу у Чајетини, поднела захтев за покретање прекршајног поступка дана 12.08.2015 године против окривљеног АА, због прекршаја из члана 332. став 2. тачка 7. ЗОБС-а на путевима, учињеног 26.07.2015. године, за који прекршај је окривљени побијаном правноснажном пресудом оглашен одговорним.

Првостепени суд је у другом ставу на другој страни образложења своје пресуде, између осталог, навео да је окривљени уредно примио позив, али да у остављеном року одбрану није доставио нити је приступио ради саслушања, а свој изостанак није оправдао, па је пресуда донета на основу члана 93. став 3. Закона о прекршајима, јер је оцењено да његово саслушање није нужно за утврђивање чињеница, које су од важности за доношење законите одлуке.

По налажењу овог суда наведени разлози дати у образложењу првостепене пресуде су у супротности са стањем у списима предмета.

Наиме, у списима предмета налази се позив првостепеног суда од 18.08.2015. године упућен окривљеном да у року од 10 дана од дана пријема позива достави непосредно или преко поште писану одбрану о прекршају описаном у захтеву за покретање прекршајног поступка или да се лично јави у истом року суду ради саслушања, као и две враћене коверте са повратницама о упућеном позиву окривљеном за давање одбране, које указују да позив окривљеном није уручен, што је супротно изнетим наводима образложења првостепене пресуде да је окривљени позив уредно примио. Поред тога, из списка

предмета произлази и то да је првостепени суд дана 18.09.2015. године, Прекршајном суду у Београду упутио захтев за указивање правне помоћи за саслушање окривљеног са напоменом да се, уколико се окривљени не одазове позиву или избегне пријем позива, изда наредба за његово привођење, те да је Прекршајни суд у Ужицу пет пута ургирао код Прекршајног суда у Београду да поступи по наведеној замолници и окривљеног саслуша. Након тога, Прекршајни суд у Београду је дана 08.11.2016. године саслушао окривљеног који је изнео своју одбрану којом не признаје одговорност за предметни прекршај и потом записник о саслушању окривљеног дана 05.12.2016. године доставио Прекршајном суду у Ужицу, што је у супротности са цитираним наводима образложења првостепене пресуде да окривљени није изнео своју одбрану.

Дакле, иако из списка предмета неспорно произлази да је окривљени у току поступка саслушан првостепени суд у образложењу пресуде наводи да то није учињено, већ да је одлука донета без његовог саслушања налазећи да саслушање окривљеног није нужно, који разлочи су, по налажењу овог суда супротни записнику о саслушању окривљеног Прекршајног суда у Београду од 08.11.2016. године. По оцени овога суда, првостепени суд је на наведени начин учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) Закона о прекршајима.

Врховни касациони суд налази да се основано у захтеву Републичког јавног тужиоца указује да је побијаним правноснажним пресудама учињена и битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) Закона о прекршајима, јер је суд у предметном прекршајном поступку повредио право одбране окривљеног.

Чланом 93. став 1. Закона о прекршајима прописано је да се окривљеном мора дати могућност да се изјасни о чињеницама и доказима који га терете и изнесе све чињенице и доказе који му иду у корист, осим у случајевима предвиђених законом.

Из образложења првостепене пресуде у ставу 4. на страни 3 произлази да је првостепени суд одговорност окривљеног утврдио на основу садржаја навода записника о извршеној контроли учесника у саобраћају – возила, извештаја упућеном Основном јавном тужиоцу Ужице, записника о извршеном увиђају саобраћајне незгоде, увидом у скицу лица места незгоде, фотодокументацију и на основу писане изјаве окривљеног коју је дао непосредно након незгоде и изјаве очевица незгоде и ценећи исказ сведока ББ.

Врховни касациони суд налази да је првостепени суд повредио одредбу члана 93. став 1. Закона о прекршајима, јер пре доношења своје одлуке окривљеном није дао могућност да се изјасни о свим доказима који га терете – записнику о извршеној контроли учесника у саобраћају од 26.07.2015. године који окривљени није ни потписао, записнику о извршеном увиђају саобраћајне незгоде, скици лица места, фотодокументацији и својој изјави коју је дао након саобраћајне незгоде као и о изјави сведока ВВ датој након предметне саобраћајне незгоде која поткрепљује наводе окривљеног изнете пред Прекршајним судом у Београду. Поред тога, првостепени суд није упознао окривљеног ни са исказом полицијског службеника ББ, који је у потпуности прихватио, иако овај сведок

није био очевидац саобраћајне незгоде, већ је само посредно констатовао доказе који окривљеног терете.

Поступајући на наведени начин, првостепени суд је повредио право на одбрану окривљеног и тиме учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) Закона о прекршајима.

Из напред изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да је првостепени суд приликом доношења првостепене пресуде учинио битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) и 4) у вези члана 93. став 1. Закона о прекршајима, које повреде су утицале на доношење законите и правилне пресуде и које би довеле до укидања првостепене пресуде. Наведене битне повреде одредаба прекршајног поступка учинио другостепени суд потврђивањем првостепене пресуде.

Међутим, имајући у виду одредбу члана 84. став 7. Закона о прекршајима, којом је прописано да покретање и вођење прекршајног поступка застарева у сваком случају када протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост, те да је окривљени оглашен одговорним за прекршај, који је извршен 26.07.2015. године, то је у смислу цитиране законске одредбе дана 26.07.2017. године, наступила апсолутна застарелост вођења прекршајног поступка.

Због свега наведеног, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и преиначио побијане правноснажне пресуде, тако што је обуставио прекршајни поступак против окривљеног АА, због прекршаја из члана 332. став 2. у вези става 1. тачка 7. и у вези члана 42. став 1. ЗОБС-а на путевима.

С обзиром на овако донету одлуку, Врховни касациони суд је на основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима одлучио да трошкове прекршајног поступка сноси суд.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 286. став 1. и члана 287. став 4. у вези члана 248. став 1. тачка б) Закона о прекршајима, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић